

Категорія справи № 243/412/20: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; купівлі-продажу.

Надіслано судом: 15.10.2020. Зареєстровано: 16.10.2020. Оприлюднено: 19.10.2020.

Дата набрання законної сили: 15.10.2020

Номер судового провадження: 22-ц/804/2932/20

Єдиний унікальний номер 243/412/20

Номер провадження 22-ц/804/2932/20

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Єдиний унікальний номер 243/412/20

Номер провадження 22-ц/804/2932/20

15 жовтня 2020 року м. Бахмут

Донецький апеляційний суд в складі колегії:

судді-доповідача Гапонова А.В.

суддів Новікової Г.В., Никифоряка Л.П.

за участю секретаря Кіпрік Х.В.

учасники справи:

позивач: Товариства з обмеженої відповідальністю «Вебел Роял Г СЛ»

представник позивача: Цветошенко Анна Андріївна

відповідач: ОСОБА_1

представник відповідача: ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Бахмут цивільну справу за позовом Товариства з обмеженої відповідальністю «Вебел Роял Г СЛ» до ОСОБА_1 про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди,

- за апеляційною скаргою адвоката Цветошенко Анни Андріївни, яка діє в інтересах Товариства з обмеженої відповідальністю «Вебел Роял Г СЛ»

на рішення Слов`янського міськрайонного суду Донецької області від 05 червня 2020 року, яке складено суддею Дюміною Н.О. в м. Слов`янську приміщенні Слов`янського міськрайонного суду Донецької

області 05 червня 2020 року та ухвалене в 8 годин 40 хвилин, -

ВСТАНОВИВ:

ІСТОРІЯ СПРАВИ

17 січня 2020 року до Слов`янського міськрайонного суду Донецької області надійшла цивільна справа за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Вебель Ройял Г СЛ до ОСОБА_1 про відшкодування збитків у вигляді упущеної вигоди. Позивач мотивує свої вимоги тим, що Компанія ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) є юридичною особою, зареєстрованою в Іспанії, та здійснює свою діяльність на території вказаної держави.

Видами і цілями здійснення діяльності позивача є купівля та продаж, благоустрій земель, консультаційна діяльність на ринку нерухомості Іспанії, оренда нерухомості, надання послуг з обслуговування та ремонту нерухомості, розпорядження та керування будь-якими об`єктами -нерухомості. Основним видом діяльності позивача є керування та розпорядження нерухомим майном.

Позивачу на праві власності належить квартира, яка знаходиться за адресою: АДРЕСА_1 , комплекс Каріуела Пелес , рівень 2, кадастровий номер 5429603UF6552N0029GO, корисною площею 28,74 кв.м.

Вказану квартиру позивач мав намір продати. Громадянка Російської Федерації ОСОБА_5 бажала її купити.

23 вересня 2019 року між ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) та ОСОБА_5 , був укладений Договір задатку.

За вказаним договором ОСОБА_5 повинна була придбати квартиру за 70 000 євро, заплативши спочатку задаток 2 000 євро, а потім 68 000 євро.

25 вересня 2019 року ОСОБА_5 було сплачено задаток 2000 євро.

22 жовтня 2019 року до директора позивача звернулась ОСОБА_5 та повідомила, що в мережі Інтернет знайшла інформацію про компанію позивача, що засновник компанії - ОСОБА_1 є колишньою дружиною "голови українського господарського суду" і що компанія та її активи пов`язані з корупцією та відмиванням грошей. З цього приводу вона відмовилась від купівлі квартири.

21.11.2019 року позивач, не бажаючи ініціювання з боку покупця квартири судових спорів проти нього, був вимушений повернути завдаток в повному обсязі шляхом безготівкового перерахування суми в 2000 євро на банківський рахунок ОСОБА_5 .

Позивач вважає, що йому відповідачем завдані збитки в сумі 70000 євро, у розумінні ст. 22 ЦК України.

З огляду на викладене, просив суд стягнути з відповідача на його користь збитки у вигляді упущеної вигоди в сумі 70 000,00 євро та понесені судові витрати.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ СУДОВОГО РІШЕННЯ

Рішенням Слов`янського міськрайонного суду Донецької області від 05 червня 2020 року у задоволенні позовних вимог відмовлено.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ВИМОГ АПЕЛЯЦІЙНОЇ СКАРГИ

Не погодившись із вказаним рішенням адвокатом Цветошенко А.А., яка діє в інтересах Товариства з обмеженою відповідальністю «Вебел Роял Г СЛ» подано апеляційну скаргу, в якій вона просить рішення суду першої інстанції скасувати та ухвалити нове рішення, яким позовні вимоги задовольнити у повному обсязі.

В обґрунтуванні доводів апеляційної скарги зазначено, що Відповідач порушив право Позивача на отримання прибутку, на мирне володіння своїм майном (право на власність). Посилається на норми Конституції України и Протоколу № 1 до Конвенції з прав людини, норми Цивільного кодексу України, щодо права власно на майно.

Вважає, що у відповідача виник обов'язок на відшкодування шкоди, оскільки саме відповідачем порушено право позивача на добре ім'я та ділову репутацію.

Відповідачем при укладенні угоди щодо відчуження корпоративних прав на компанію Вебел Роял Г СЛ не повідомлене про свій статус національного публічного діяча, про свою минулу діяльність, зокрема про те, що її активи мають відношення до корупції та (або) зароблені чи є легалізованими грошима від вчинення правопорушень.

Суд першої інстанції не взяв до уваги, що відповідач була об'єктом антикорупційних розслідувань, в тому числі журналістських.

Сама по собі відсутність вироку за вчинення злочину та (або) рішення суду за вчинення корупційного правопорушення не виключає причетності відповідача до корупційних скандалів, і що її активи не мають відношення до корупції.

Суд першої інстанції залишив поза увагою і не надав жодної оцінки доводам позивача про відповідність відповідача ознакам національної публічної особи.

Крім того, при винесенні рішення суд першої інстанції надав перевагу доказам, наданим представником відповідача (довідка про відсутність судимості та лист НАЗПК), та не надав жодної мотивації відхилення доказів наданих позивачем (хоча з тексту рішення вбачається, що їх досліджував).

АРГУМЕНТИ ІНШИХ УЧАСНИКІВ СПРАВИ

Представником відповідача в порядку статті 360 ЦПК України надано відзив на апеляційну скаргу(а.с.232-238), в якому він просить апеляційну скаргу залишити без задоволення, а рішення Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 05 червня 2020 року залишити без змін.

В обґрунтуванні двох доводів зазначив, що позивач повинен довести також, що він міг і повинен був отримати визначені доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток. Тобто між протиправною поведінкою відповідача, яка полягає у вчиненні невідомо саме яких дій (чи бездіяльності) та збитками позивача, наявний причинно-наслідковий зв'язок.

Дослідивши публікацію на сайті, на який посилається позивач, можливо дійти висновку, що навіть у цій публікації не зазначено, що саме відповідач вчиняла корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення, і так саме не зазначено, що позивач є компанією, пов'язаною з корупцією.

Відповідно до ст.62 Конституції України на Україні діє презумпція невинуватості. Ні позивач, ні його представник не довели в суді, що відповідач притягувалась до юридичної відповідальності за скоєні корупційні або пов'язані з корупційними правопорушення.

Аудиторським звітом підтверджено розмір та легальність доходів відповідача за період з 01.01.1998 року по 31.12.2017 року.

В АПЕЛЯЦІЙНОМУ СУДІ

Від представника позивача Цвєтошенко А.А. надійшла заява про розгляд апеляційної скарги в її відсутність за наявними у справі документами (а.с.245-246).

Інша сторона належним чином повідомлена про день та час розгляду справи (а.с.215, 216-218) у судові засідання не з'явилась, що відповідно до ч.2 ст.372 ЦПК України не перешкоджає розгляду справи.

ПОЗИЦІЯ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ

Відповідно до ч. 1, 2 статті 367 ЦПК України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції досліджує докази, що стосуються фактів, на які учасники справи посилаються в апеляційній скарзі та (або) відзиві на неї.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, дослідивши матеріали справи та перевіrivши доводи апеляційної скарги в межах апеляційного оскарження, апеляційний суд вважає, що апеляційну скаргу необхідно залишити без задоволення а рішення суду першої інстанції залишити без змін з наступних підстав.

Судом першої інстанції встановлено.

Позивач є іноземним підприємством, зареєстрованим в Іспанії.

Відповідно до Виписки з торгового реєстру Малаги від 27.03.2019 року, встановлено, що єдиним керуючим компанії ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL) є ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , юридична адреса: пр. Карлота Алесандрі 43 будівля каріуела Пелес. Квартира 202 Торремолінос 29620 Малага . Цілі діяльності: купівля, продаж та благоустрій сільських та міських земель. Будівництво та спорудження будь-яких будівель. Посередницькі та консалтингові послуги на ринку нерухомості та послуг для юридичних та фізичних осіб. Оренда нерухомості. Надання послуг з ремонту та обслуговування нерухомості, розпорядження та керування будь-якими об'єктами нерухомості. Основний вид діяльності СНАЕ (Національний класифікатор видів економічної діяльності) :68.32. «Керування та розпорядження нерухомим майном».

Другорядні види діяльності: СНАЕ 68.10: Купівля- продаж об'єктів нерухомості. СНАЕ 68.20. Оренда об'єктів нерухомості. СНАЕ 41.10. Маркетинг нерухомості.

Позивачу на праві власності належить квартира адресою: АДРЕСА_1 , рівень 2, кадастровий номер 5429603ИР6552K002900, площею 28,74 кв.м. Це підтверджується даними Витягу про реєстрацію права власності на нерухоме майно від 20.12.2018 року з реєстру права власності міста Малага №3, копія якого долучена до позовної заяви.

До позовної заяви додано переписку позивача з громадянкою Російської Федерації ОСОБА_5 щодо купівлі-продажу нерухомого майна яке належить позивачу на праві власності.

За результатами цих переговорів між позивачем та ОСОБА_5 був укладений Договір завдатку від 23.09.2019 року. Цим договором позивач та ОСОБА_5 визначили ціну квартири в 70000 євро. Покупець була зобов'язана сплатити позивачу суму в 2000 євро в якості гарантійної застави на придбання квартири, протягом 10 робочих днів з дати укладання Договору на рахунок позивача. Крім того сторони договору завдатку визначили, що підписання публічного акту купівлі-продажу повинно відбутися протягом 90 днів з дати підписання цього договору у нотаріальній конторі міста Малага. На виконання договору завдатку покупець сплатила завдаток в сумі 2000 євро на банківський рахунок позивача. Ці обставини підтверджуються копією договору завдатку від 23 вересня 2019 року, роздруківками листування між керівником Позивача та покупцем, копією виписки по банківському рахунку Позивача, доданими до позовної заяви.

Згодом (22 жовтня 2019 року) покупець звернувся до позивача , направивши на адресу його електронної пошти листа, в якому зазначила, що вона шукала в мережі інтернет інформацію про Позивача, деяка з якої полягає в тому, що засновник компанії - ТЗФ є колишньою дружиною голови українського господарського суду, і що компанія та її активи пов'язані з корупцією та відмиванням грошей. Одним із

джерел вказаної інформації покупець зазначила сайт <https://per.org.ua/en/person/9630>. Також покупець вимагала повернути їй сплачений завдаток.

Судом першої досліджений зміст листування між керівником позивача та ОСОБА_5, суд встановив, що директор позивача 24 жовтня 2019 року, направляючи листа на адресу електронної пошти покупця, вказав останній, що ОСОБА_1 на даний момент до компанії не має жодного відношення.

Втім, в своєму листі від 24 жовтня 2019 року покупець повторно просила повернути сплачений нею завдаток.

21 листопада 2019 року позивач повернув завдаток покупцю, перерахувавши 2000 євро на рахунок останньої.

Відповідно до статті 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Позивачем не зазначено, яке його право порушене Відповідачем, в чому виражалася протиправність поведінки останньої, та який покладений на неї обов'язок Відповідач не виконала.

Нааявні в справі письмові матеріали не дають можливості дійти до висновку про порушення відповідачем права позивача та вчинення нею щодо останнього протиправної поведінки у формі дії чи бездіяльності.

Судом встановлено, що відповідно до копії свідоцтва про розірвання шлюбу серії НОМЕР_1 шлюб між ОСОБА_12 та ОСОБА_1 розірвано 16 серпня 2005 року.

Як зазначено відповідачем у своєму відзиві, що її колишній чоловік ОСОБА_12 працював на посаді Голови Вищого господарського суду України з 2010 року по 2014 роки.

Судом першої інстанції досліджена публікація у мережі Інтернет за адресою ІНФОРМАЦІЯ_1 та зроблений висновок, що сама по собі інформація, розміщена громадською організацією (яка не виконує правоохоронні функції, не наділена правами та повноваженнями з визнання особи винною у вчиненні того чи іншого правопорушення) на своєму сайті, не може бути єдиним та достатнім джерелом для того, щоб вважати особу такою, що вчинила правопорушення, в тому числі корупційне.

Відповідно до статті 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Відповідальність за вчинення злочинів та адміністративних правопорушень, а також порядок притягнення до відповідальності за такі злочини та правопорушення передбачені Кримінальним кодексом України та Кримінальним процесуальним кодексом України, а також Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Факти вчинення крадіжок, привласнення, корупційних правопорушень можуть бути встановлені виключно вироком суду або судовим рішенням у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили.

У частинах 1, 2, 5 ст.17 КПК України зазначено, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Поводження з особою, вина якої у вчиненні кримінального правопорушення не

встановлена обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, має відповідати поведженню з невинуватою особою.

Відповідно до частини 2 статті 78 Цивільного процесуального кодексу України, обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Зважаючи на вимоги статті 78 Цивільного процесуального кодексу України в системному зв'язку із статтею 62 Конституції України, доказом фактів вчинення злочину (крадіжки, привласнення, корупційні дії) може бути виключно судовий акт (рішення або вирок), яким такі факти встановлені, жодний інший доказ не доводить вчинення злочину.

Згідно зі ст. 17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" суди при розгляді справ застосовують Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Стаття 6 вищевказаної Конвенції визначає, що кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

Відповідно до довідки серії АА №0868088 від 12 березня 2020 року, встановлено, що ОСОБА_1 до кримінальної відповідальності не притягувалася, не знятої чи не погашеної судимості не має, в розшуку не перебуває.

У листі Національного агентства з питань запобігання корупції від 10 березня 2020 року №20-21/8749/20 зазначено, що станом на 10 березня 2020 року рішень судів, повідомлень, звернень або іншої інформації щодо вчинення ОСОБА_1 корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення до Національного агентства не надходило. Також зазначено, що станом на 10 березня 2020 року уповноваженими особами Національного агентства протоколи про адміністративні правопорушення, віднесені законом до компетенції Національного агентства, стосовно Відповідача не склалися. Крім того, зазначено, що на офіційному веб-сайті Національного агентства розміщено безоплатний цілодобовий доступ до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, та результатів, що відповідають запиту щодо Відповідача у відкритій частині реєстру не знайдено.

Таким чином наявними в матеріалах справи доказами підтверджено, що ОСОБА_1 до кримінальної відповідальності не притягувалася, не знятої чи не погашеної судимості не має, в розшуку не перебуває, станом на 10 березня 2020 року до Національного агентства з питань запобігання корупції рішень судів, повідомлень, звернень або іншої інформації щодо вчинення Відповідачем корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення не надходило, а уповноваженими особами Національного агентства протоколи про адміністративні правопорушення відносно Відповідача не склалися.

Відповідачем не надано судових рішень чи рішень іншого компетентного органу державної влади про встановлення фактів вчинення ОСОБА_1 будь-яких злочинів чи адміністративних правопорушень.

Відповідно до п.2 ч.2 ст.22 Цивільного кодексу України упушеною вигодою є доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене.

У свої висновках, викладених в постановках, прийнятих за результатами розгляду справ із підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4 ч. 1 ст. 355 ЦПК України, за I півріччя 2016 року, Верховний Суд України вказав, що поняття "збитки" передбачає й упушену вигоду, під якою розуміються доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушено.

Верховний Суд в Постанові від 21 листопада 2018 року у справі №672/778/16-ц вказав, що відшкодування збитків є однією із форм або заходів цивільно-правової відповідальності, яка вважається загальною або універсальною саме в силу правил статті 22 ЦК України, оскільки частиною першою визначено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх

відшкодування. Тобто порушення цивільного права, яке потягнуло за собою завдання особі майнових збитків, саме по собі є основною підставою для їх відшкодування.

Крім того, Верховним Судом вказано, що кредитор, який вимагає відшкодування збитків, має довести неправомірність поведінки особи; наявність шкоди; причинний зв'язок між протиправною поведінкою та шкодою (що є обов'язковою умовою відповідальності та виражається в тому, що шкода має виступати об'єктивним наслідком поведінки завдавача шкоди); вину завдавача шкоди.

Також Верховний Суд вказав, що позивач повинен довести, що він міг і повинен був отримати визначені доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом України в постанові № 6-237цс16 від 18 травня 2016 року.

Також в Постанові від 03 серпня 2018 року (справа №923/700/17) Верховний Суд вказав, що відшкодування збитків є видом цивільно-правової відповідальності, для застосування якої потрібна наявність усіх елементів складу цивільного правопорушення, а саме: протиправної поведінки, дії чи бездіяльності, негативного результату такої поведінки (збитків), причинного зв'язку між протиправною поведінкою та збитками, вини правопорушника. За відсутності хоча б одного із цих елементів цивільно-правова відповідальність не настає.

Отже, відшкодування збитків може бути покладено на відповідача лише за наявності передбачених законом умов, сукупність яких утворює склад правопорушення, яке є підставою для цивільно-правової відповідальності. При цьому на позивача покладається обов'язок довести наявність збитків, протиправність поведінки заподіявача збитків та причинний зв'язок такої поведінки із заподіяними збитками. Вимагаючи відшкодування збитків у виді упущеної вигоди, особа повинна довести, що за звичайних обставин вона мала реальні підстави розраховувати на одержання певного доходу. При цьому важливим елементом доказування наявності недержаних доходів (упущеної вигоди) є встановлення причинного зв'язку між протиправною поведінкою боржника та збитками потерпілої особи. Слід довести, що протиправна поведінка, дія чи бездіяльність заподіявача є причиною, а збитки, які виникли у потерпілої особи - наслідком такої протиправної поведінки.

Враховуючи зазначені вище положення Цивільного кодексу України і висновки Верховного Суду, суд вважає, що Позивач мав довести не тільки наявність збитків, але й протиправність поведінки Відповідача, порушення його діями або бездіяльністю права Позивача, причинний зв'язок такої протиправної поведінки із заподіяними збитками у вигляді упущеної вигоди.

З урахуванням зазначеного саме на позивача покладено обов'язок доказування, що він міг і повинен був отримати визначені ним доходи, і тільки неправомірні дії відповідача стали єдиною і достатньою причиною, яка позбавила його можливості отримати прибуток.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 18.05.2016 року в справі № 6-237цс16, а також у постанові Великої Палати Верховного Суду від 30.05.2018 року в справі № 750/8676/15-ц (провадження № 14-79цс18).

Таким чином належних, допустимих та достовірних доказів спричинення збитків майну, та в чому полягали такі збитки, а також винних дій відповідача, позивач не надав.

З огляду на викладене суд приходить до висновку про недоведеність позовних вимог ТОВ ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г СЛ (VEBELLE ROYAL G SL), оскільки судом не встановлено, а позивачем не доведено наявності протиправних дій відповідача та завдання ним шкоди; не доведено наявності причинного зв'язку між поведінкою відповідача та настанням шкоди; вини завдавача шкоди.

З такими висновками погоджується й колегія суддів, з наступних підстав.

Розглядаючи доводи апеляційної скарги, що відповідачем при укладенні угоди щодо відчуження корпоративних прав на компанію Вебел Роял Г СЛ не повідомлене про свій статус національного публічного діяча, про свою минулу діяльність, зокрема про те, що її активи мають відношення до корупції та (або) зароблені чи є легалізованими грошима від вчинення правопорушень.

А також довід, про те, що суд першої інстанції залишив поза увагою і не надав жодної оцінки доводам позивача про відповідність відповідача ознакам національної публічної особи, колегія суддів зазначає.

Публічні особи - особи, які відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» є національними, іноземними публічними діячами, діячами, які виконують політичні функції в міжнародних організаціях. 1. Національними публічними діячами є фізичні особи, які виконують або виконували протягом останніх трьох років визначені публічні функції в Україні, а саме: Президент України, Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України; перші заступники та заступники міністрів, керівники інших центральних органів виконавчої влади, їх перші заступники і заступники; народні депутати України; Голова та члени Правління Національного банку України, члени Ради Національного банку України; голови та судді Конституційного Суду України, Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів; члени Вищої ради правосуддя, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів; Генеральний прокурор та його заступники; Голова Служби безпеки України та його заступники; керівники обласних територіальних органів центральних органів виконавчої влади, керівники органів прокуратури, керівники обласних територіальних органів Служби безпеки України, голови та судді апеляційних судів; Директор Національного антикорупційного бюро України та його заступники; Голова Антимонопольного комітету України та його заступники; Голова та члени Рахункової палати; члени Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України; надзвичайні і повноважні послы; Начальник Генерального штабу - Головнокомандувач Збройних Сил України, начальники Сухопутних військ України, Повітряних Сил України, Військово-Морських Сил України; державні службовці, посади яких належать до категорії "А"; керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних та казенних підприємств, господарських товариств, державна частка у статутному капіталі яких перевищує 50 відсотків; керівники керівних органів політичних партій та члени їх центральних статутних органів. Іноземними публічними діячами є фізичні особи, які виконують або виконували протягом останніх трьох років визначені публічні функції в іноземних державах, а саме: глава держави, керівник уряду, міністри та їх заступники; депутати парламенту; голови та члени правлінь центральних банків; члени верховного суду, конституційного суду або інших судових органів, рішення яких не підлягають оскарженню, крім оскарження за виняткових обставин; надзвичайні та повноважні послы, повірені у справах та керівники центральних органів військового управління; керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних підприємств, що мають стратегічне значення; керівники керівних органів політичних партій, представлених у парламенті. Діячами, що виконують політичні функції в міжнародних організаціях, є посадові особи міжнародних організацій, що обіймають або обіймали протягом останніх трьох років керівні посади в таких організаціях (директори, голови правлінь або їх заступники) або виконують будь-які інші керівні функції на найвищому рівні, в тому числі в міжнародних міждержавних організаціях, члени міжнародних парламентських асамблей, судді та керівні посадові особи міжнародних судів.

Таким чином, враховуючи, що відповідач ОСОБА_1 не займала жодну з перелічених посад, відповідно до законодавства України не є національною публічною особою.

Але відповідно до вказаного Закону застосовується термін «близькі особи». Близькі особи - члени сім'ї* публічної особи, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням публічної особи.

Тобто з матеріалів справи вбачається, що відповідач ОСОБА_1 була близькою особою з національною публічною особою, з якою розірвала шлюб (тобто перестала бути близькою особою) 16 серпня 2005 року.

З матеріалів справи (а.с.14) вбачається, що витягом про реєстрацію права власності на нерухоме майно підтверджується, що власником квартири, юридична адреса: пр. Карлота Алесандрі 43 будівля каріуела Пелес. Квартира 202 Торремолінос 29620 Малага є ВЕБЕЛЬ РОЙЯЛ Г С.Л. на підставі нотаріального документу про Внесок оформленого в м. Малага паном ОСОБА_13 28 листопада 2017 року, запис 7, аркуш 60, книга 365, том 453, повноправний власник всього об'єкту нерухомості.

Таким чином, з наведених доказів вбачається, що перехід права власності від відповідача - позивачу на описану квартиру стався 28 листопада 2017 року. Тобто трохи більше ніж через тринадцять років після того, як відповідач перестала бути навіть близькою особою національної публічної особи, а національною публічною особою вона не була ніколи.

Виходячи з викладеного колегія суддів визначає, що вказаний довід апеляційної скарги не спростовує висновків суду першої інстанції про відмову у задоволенні позовних вимог.

Щодо доводу апеляційної скарги, що при винесенні рішення суд першої інстанції надав перевагу доказам, наданим представником відповідача (довідка про відсутність судимості та лист НАЗПК), та не надав жодної мотивації відхилення доказів наданих позивачем (хоча з тексту рішення вбачається, що їх досліджував) колегія суддів зазначає наступне.

Суд першої інстанції дійсно надав належну правову оцінку доказам з боку відповідача. Але позивачем, який вказує на причетність відповідача до корупційних скандалів не надано жодного допустимого доказу того, що вона винна у будь-яких корупційних правопорушеннях.

На Україні діє презумпція невинуватості, яка означає, що вину будь-якої особи треба довести у встановлений законом спосіб.

Вину відповідача не доведено.

Щодо збитків у вигляді упущеної вигоди:

Позивач з причин, що описані у позові, не продав квартиру. Тобто зазначена квартира так й залишилась у його власності. Але він звернувся до суду, щоб стягнути з відповідача повну вартість цієї квартири, при цьому залишаючи квартиру собі.

Іншими словами позивач не поніс жодних збитків.

Щодо доходів відповідача.

Судом встановлено, що Відповідачем як фізичною особою-підприємцем за період 1998-2010 рік було отримано доходів від здійснення підприємницької діяльності у сумі 6 104 117,00 грн., що еквівалентно 1 239 334,83 доларам США. Відповідачем як фізичною особою за період 1998-2017 року було отримано доходи у вигляді заробітної плати за основним і неосновним місцем роботи, надання майна в лізинг, інших виплат та винагород у сумі 1 449 654,31 грн., що еквівалентно 190 172,81 доларам США. Сукупний дохід Відповідача за період 1998-2017 року становить 7 553 771,31 грн., що еквівалентно 1 429 507,74 доларам США (з урахуванням офіційного курсу НБУ по відношенню гривні до долара США). Що підтверджується звітом (висновком незалежного аудитора щодо виконання узгоджених процедур з аналізу джерел походження грошових коштів відповідача за період з 01.01.1998 року по 31.12.2017 року, виконаного аудитором ТОВ «Аудиторська компанія «Міжнародна правова безпека» 11.06.2019 року (а.с.123-127).

У загальному Звіту також зазначено, що джерелами походження грошових коштів ОСОБА_1 документально підтверджуються отримані доходи від підприємницької діяльності, що задекларовані нею, як платником податків.

Судом також встановлено, що предметом дослідження аудитора були також і відомості про доходи Відповідача з Державного реєстру фізичних осіб № 2847/Т/26-55-08-02 від 17.05.2018 року, якими підтверджується, що Відповідач, крім отримання доходів від підприємницької діяльності, також отримувала доходи за основним та неосновним місцями роботи, від надання в оренду, лізинг майна, його відчуження тощо. Зазначені вище доходи були задекларовані Відповідачем у передбачений законодавством України спосіб.

Згідно з усталеною практикою Європейського суду з прав людини, яка відображає принцип, пов'язаний із належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (SERYAVIN AND OTHERS v. UKRAINE, № 4909/04, § 58, ЄСПЛ, від 10 лютого 2010 року).

ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ АПЕЛЯЦІЙНОЇ СКАРГИ

Судом першої інстанції на основі об'єктивної оцінки наданих сторонами доказів повно встановлено фактичні обставини справи та правильно застосовано норми матеріального права.

Недоліків, які призводять до порушення основних принципів цивільного процесуального судочинства та охоронюваних законом прав та інтересів осіб, які беруть участь у справі, та впливають на суть ухваленого рішення під час розгляду справи у суді апеляційної інстанції не встановлено.

Таким чином, рішення суду першої інстанції є законним та обґрунтованим і не підлягає скасуванню, оскільки суд повно і всебічно перевіrivши обставини справи, дійшов обґрунтованого висновку про часткове задоволення позовної заяви у відповідності з нормами матеріального права та з дотриманням норм процесуального права.

Згідно з ч. 1 ст. 375 ЦПК України суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а судові рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Ухвалене судом рішення відповідає вимогам ст. 263 ЦПК України, підстав для його скасування за доводами апеляційної скарги не вбачається.

Керуючись ст.ст. 367, 374, 375, 382 ЦПК України, апеляційний суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу адвоката Цветошенко Анни Андріївни, яка діє в інтересах Товариства з обмеженою відповідальністю «Вебел Роял Г СЛ залишити без задоволення.

Рішення Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 05 червня 2020 року залишити без змін.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена до Верховного Суду протягом 30 днів з дня складання повного судового рішення.

Повний текст судового рішення виготовлений та ухвалений 15 жовтня 2020 року.

Суддя-доповідач: А. В. Гапонов

Судді:

Л.П. Никифоряк

Г.В. Новікова